

Arrest

nr. 346 910 van 20 mei 2026
in de zaak RvV X / VIII

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat T. MOSKOFIDIS
Eindgracht 1
3600 GENK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 16 oktober 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 september 2025 tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 december 2025, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 januari 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL *loco* advocaat T. MOSKOFIDIS.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam op 3 oktober 2024 toe op het Belgische grondgebied en diende op 4 oktober 2024 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) trof op 17 september 2025 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker werd hiervan op 18 september 2025 per aangetekend schrijven in kennis gesteld.

Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“(…)

A. *Feitenrelaas*

U verklaarde de Afghaanse nationaliteit te bezitten, alsook Pashtoun en moslim soenniet te zijn. U bent geboren op 18/05/2002 in de provincie Kunar, het district Dar-e-Pech en het dorp Nangalam, waar u ook heel uw leven woonde. U woonde dichtbij drie paternale ooms die voor het Afghaanse Nationale Leger (ANA) werkte en die u Afghanistan ondertussen reeds verlieten. Uw neef, F.(...) (CGVS (...), DVZ (...)) woonde ook dichtbij u. U rondde de zevende graad af en werkte daarna twee jaar in een winkel in de bazaar. Op 18/10/2020 (26/07/1399) sloot u zich aan bij het lokale leger. U was gestationeerd in uw district en werkte tot aan de machtsovername. U was lid van het 201 Selab korps, de tweede brigade, het zesde bataljon en compagnie 62 Regionale Leger. U werkte als soldaat.

U verliet het land, vijf dagen na de machtsovername. U kwam op 03/10/2024 aan in België en diende hier op 04/10/2024 een verzoek om internationale bescherming in.

Drie maanden na de machtsovername werd uw vader beschoten door de taliban. Hij is nu gedeeltelijk verlamd. Er is momenteel ook een post van de taliban niet ver van uw huis en uw broers worden nog steeds lastiggevalen door hen. De taliban controleren uw huis ook nog steeds. Op de dag van het tweede persoonlijk onderhoud (d.d. 25/08/2025) vertelde u ten slotte dat uw jongere broer recentelijk drie dagen werd vastgehouden door de taliban nadat hij Onafhankelijkheidsdag vierde met een vlag van de voormalige overheid. Hij kon vrijkomen met de hulp van de dorpsoudsten.

Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming legde u volgende documenten neer: Uw ANA badge (origineel); uw bankkaart (origineel); uw trainingscertificaat (origineel); uw taskara (kopie); foto's van uw job (kopie); een document van uw Nederlandse taallessen (origineel); video's van de verwondingen van uw vader (kopie); video's en foto's van de controlepost van de taliban aan uw huis (kopie); de taskara van uw vader (kopie); foto's van de verwondingen van uw vader (kopie); de Belgische verblijfskaarten van uw oom en neef in België (kopie) en een document over de arrestatie van uw broer (kopie).

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U vreest vermoord te worden door de taliban indien u zou moeten terugkeren naar Afghanistan omdat u voor de voormalige overheid werkte (NPO 1, p. 16).

Na grondig onderzoek van al uw verklaringen en alle stukken in uw administratief dossier dient geconcludeerd te worden dat u noch het vluchtelingenstatuut, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan worden toegekend. U bent er immers niet in geslaagd een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Het CGVS meent immers dat er omwille van volgende pertinente redenen geen geloof kan worden gehecht aan uw asielrelaas.

Vooreerst kan er geen geloof worden gehecht aan uw beweerde profiel als soldaat bij het lokale leger omwille van volgende redenen.

Ten eerste komt uw beweerde profiel bij het lokale leger al meteen op de helling te staan omwille van de verschillende frauduleuze bewijsmiddelen die u neerlegt. Zo legde u een groepsfoto neer van uzelf met verschillende collega's, doch vertoonde deze foto duidelijke tekens van photoshop. Meer specifiek lijken de emblemen op de uniforms van u en uw collega's er achteraf digitaal opgeplakt te zijn, kloppen de verhoudingen en plaatsing van de verschillende handen en voeten niet, en is er een vreemde zwarte vlek in het midden van het lichaam van de middenste persoon op de foto. U werd met deze overduidelijke photoshop geconfronteerd en dan kwam u niet verder dan dit geheel te ontkennen en te stellen dat er niks vreemds te zien was op de foto. U volhardde in uw verklaringen dat het om een echte, waarheidsgetrouwe foto ging van u en uw collega's bij het lokale leger (NPO 2, p. 15). Op vlak van de andere foto die u indiende van uzelf en een collega in uniform dient te worden opgemerkt dat u doorheen beide interviews divergerende verklaringen aflegde. Zo zei u tijdens het eerste persoonlijk onderhoud dat de foto werd getrokken in de controlepost van Walo Tangay en dat de persoon naast u op de foto uw collega, Z.(...) betrof (NPO 1, p. 16). Dit valt niet te rijmen met uw verklaringen tijdens het tweede persoonlijk onderhoud op het CGVS, toen u aangaf dat de foto in de controlepost van Shelam werd genomen en u vermoedde dat de andere persoon uw collega, M.(...) K.(...) was. U werd op uw divergerende verklaringen gewezen en toen volhardde u opnieuw in uw verklaringen tijdens het tweede persoonlijk onderhoud en beperkte u zich tot de herhaling van uw verklaringen dat de foto in de controlepost van Shelam werd getrokken (NPO 2, p. 7). De derde foto die u meebracht om uw profiel te staven, is dan weer simpelweg een foto van u in burgerkledij met een wapen in uw hand. U legde uit dat u uw wapen meenam naar huis als u op verlof ging en dat deze foto daar het bewijs van was (NPO 1, p. 16). Niet alleen is deze foto niet bij machte om te staven dat u daadwerkelijk voor het lokale leger werkte, doch u oogt ook bijzonder jong op de foto en dit komt niet overeen met uw werkelijke leeftijd op het moment dat u uw job bij het leger uitoefende. Naast foto's, legde u ook een aantal originele werkdocumenten neer om uw beweerde profiel bij het lokale leger te staven. Enerzijds dient in dit verband te

worden opgemerkt dat uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt (zie de COI Focus Afghanistan: Corruptie en documentenfraude van 13 september 2024 beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_corruptie_en_documentenfraude_20240913.pdf) blijkt dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de hieronder vastgestelde ongeloofwaardigheid te herstellen. Anderzijds dient te worden opgemerkt dat uw rang verkeerd vermeld staat in het Engels op de badge die u meebracht. Daarop staat namelijk de afkorting "SSG" vermeld, wat slaat op de rang van sergeant. Dit strookt niet met uw verklaringen dat u soldaat was bij het lokale leger en dat uw rang nooit veranderd is doorheen uw carrière. U werd dan ook met deze eigenaardigheid geconfronteerd en dan zei u simpelweg dat op de badge in het Dari wel op correcte wijze vermeld staat dat u een soldaat was (NPO 1, p. 11). Hiermee bood u evenwel geen enkele verklaring voor waarom de Engelse vertaling van uw rang foutief was. Het gegeven dat u bleef vasthouden aan de waarachtigheid van de door u neergelegde foto's en documenten – die ernstige tekens van fraude vertonen – zorgt er niet alleen voor dat er de geloofwaardigheid van uw beweerde profiel bij het lokale leger op losse schroeven komt te staan, doch doet ook op ernstige wijze afbreuk aan uw algehele geloofwaardigheid.

Ten tweede was alle informatie die u verschaftte omtrent uw job bij het lokale leger van statische aard. Zo kon u de vereiste informatie geven over alle weinig persoonsgebonden aspecten van uw job bij het lokale leger. U had namelijk informatie over het tijds kader van uw job, het overheidsministerie waaronder het lokale leger valt, waar u gestationeerd was (NPO 1, p. 4), uw aanmeldprocedure, uw training, de wapens die u gebruikte, uw korps, uw brigade, uw bataljon, uw compagnie, uw commandanten, uw collega's, de controleposten die u bemande, de andere overheidsdiensten in uw regio, uw loon, uw verlofregeling, jullie bevoorradings, jullie uniform en u kon ook een beknopte samenvatting geven van de (inhoud van de) taken die u zou gehad hebben bij het lokale leger (NPO 1, p. 6-16). Om dergelijke informatie te geven is het echter niet vereist dat u daadwerkelijk voor het lokale leger in uw regio werkte, daar dergelijke informatie relatief makkelijk kan worden opgezocht of bekomen. Wanneer u bij contrast vragen werden gesteld over uw belevingen en ervaringen tijdens uw carrière bij het lokale leger, bleven uw verklaring heel erg op de vlakte en weinig doorleefd. Wanneer u bijvoorbeeld werd gevraagd wat uw motivatie was om bij het leger te gaan, zei u dat u vrolijk werd van het zien van andere militairen en dat u iets wou doen voor uw land. U werd gevraagd om welke reden u vrolijk werd van het zien van andere militairen en dan verwees u op algemene wijze naar hun uniform en de Afghaanse vlag. U werd dan gevraagd om welke reden u voor het lokale leger koos en dan zei u dat u op die manier uw land kon dienen en tegelijkertijd in dezelfde regio kon blijven werken (NPO 1, p. 6). Nadat u aangaf welke wapenkennis u verkreeg via uw training, werd u gevraagd of u nog andere zaken werden aangeleerd. U zei dat u leerde omgaan met burgers, doch in dit verband zei u enkel op heel oppervlakkige wijze dat jullie ouderen en vrouwen altijd moesten respecteren bij het uitvoeren van controles. U zei dat u ook informatie kreeg over wat te doen in het scenario van een aanval van de vijand of als jullie omringd zouden worden. U zei in dit verband echter wederom op oppervlakkige wijze dat jullie altijd jullie volledig uniform moesten aanhebben en dat jullie alert moesten zijn voor aanvallen van de taliban. U werd dan gevraagd welke stappen u moest zetten indien jullie omsingeld werden door de taliban. U antwoordde op weinig concrete wijze dat de taliban vanuit de bergen op jullie schoot en dat jullie in de controlepost zaten om te bewaken en te beschermen. U werd specifiek gevraagd welke instructies jullie kregen om zo'n situatie te de-escaleren en dan zei u enkel dat jullie ervoor moesten zorgen dat jullie kogels nooit op waren. Naar eigen zeggen waren er geen andere zaken die u in het bijzonder bijbleven na uw maand wapentraining (NPO 1, p. 9). U kon ook geen één anekdote vertellen over iets dat u meemaakte tijdens uw training (NPO 2, p. 5). Op vlak van uw bewakingstaken, werd u gevraagd op welke zaken u moest letten tijdens uw shifts. Hierop antwoordde u enkel dat jullie alert moesten zijn voor aanvallen van de vijand en dat jullie goed moesten rondkijken. U herinnerde zich geen enkel incident dat u meemaakte tijdens het bewaken, doch u wist wel te vertellen dat de taliban vaak op jullie schoten vanuit de bergen. Wanneer u werd gevraagd hoe jullie hierop reageerden, zei u dat jullie terugschoten. U werd gevraagd of jullie andere veiligheidsmaatregelen moesten nemen en dan zei u opnieuw dat jullie jullie uniform moesten dragen en zei u ook dat het aangeraden was om zo dicht mogelijk bij de muur van de controlepost te blijven (NPO 1, p. 11). Wanneer u werd gevraagd wat u het leukst vond aan uw job bij het lokale leger, zei u dat u alles leuk vond, maar dat u vooral een goed gevoel kreeg van uw uniform. Naar eigen zeggen was er niks dat u niet leuk vond om te doen (NPO 1, p. 12-13). U zei verder dat jullie een walkietalkie hadden om te communiceren binnen en buiten de controleposten, doch u had geen informatie over de codewoorden die werden gebruikt omdat dit niet uw taak was (NPO 1, p. 13 & NPO 2, p. 11). Bij geen enkele van de vragen die u werden gesteld naar uw persoonlijke beleving van uw werk, bleek u dus in staat om uitgebreide, persoonlijke en doorleefde verklaringen af te leggen. U werd dan gevraagd naar anekdotes die u kon vertellen over uw tijd bij het leger. Zowel tijdens het eerste als tijdens het tweede persoonlijk onderhoud verwees u naar een moment waarop u op weg was naar uw werk, grote stenen op de weg zag liggen en hierdoor bang werd dat de taliban de weg blokkeerden om u te arresteren en u dan naar uw collega's belde om te zeggen dat u niet naar het werk zou komen (NPO 1, p. 15 & NPO 2, p. 5, 9). Dit behelst echter geen specifieke anekdote die alleen maar afkomstig kan zijn van een soldaat bij het

lokale leger. U werd verder gevraagd naar specifieke schietincidenten die u meemaakte met de taliban. Uw verklaringen bleven echter opnieuw uiterst beperkt. Zo kon u enkel maar zeggen dat de taliban altijd vanuit de bergen schoten, dat ze op verschillende tijdstippen aanvielen, dat deze incidenten meestal een kwartier tot een uur duurden en dat er bij hevige schietincidenten om versterking vanuit het districtshuis werd verzocht. Nadat u werd gevraagd in het kader van een concreet schietincident hoe dit incident werd opgelost, kwam u niet verder dan te zeggen dat de taliban gewoon stopten met schieten. Op vlak van de instructies die u kreeg tijdens dit incident, kwam u niet verder dan opnieuw te zeggen dat jullie jullie volledige uniform moesten dragen, dat jullie dekking moesten zoeken en dan moesten terugschieten. U maakte ook geen enkel incident mee waarbij iemand gewond raakte of er slachtoffers vielen. Er was zelfs nooit enige schade aan jullie controleposten. Als verklaring hiervoor gaf u aan dat de taliban geen grote wapens gebruikten en enkel mensen wouden raken, alsook dat jullie burgers op voorhand verwittigden dat ze niet mochten buitenkomen indien ze schoten hoorden (NPO 1, p. 15 & NPO 2, p. 9-11). Verder maakte u ook nooit incidenten mee tijdens het fouilleren of patrouilleren en nam u nooit deel aan acties tegen de taliban dus op deze vlakken beschikte u ook niet over anekdotes die u kon meedelen. Als u onderweg in een overheidsvoertuig zat, werd er soms op jullie geschoten, doch ook hieromtrent bleef u bijzonder op de vlakte. Zo zei u enkel dat jullie bij hevige schoten aan de kant van de weg moesten gaan staan, dekking moesten zoeken en moesten terugschieten. Bij minder hevige schoten, moesten jullie proberen om zo snel mogelijk de regio te verlaten (NPO 2, p. 12-14). Ook op dit vlak waren uw verklaringen derhalve weinig anekdotisch en eerder vaag. U werd dan ten slotte ook nog gevraagd of u ooit feestdagen vierde in de controlepost. U gaf aan dat zowel het Offerfeest als het Suikerfeest plaatsvonden in de periode dat u voor het lokale leger werkte, doch beide feestdagen vierde u thuis terwijl u op verlof was. U zei wel dat u en uw collega's samen vierden, elke keer dat iemand van jullie een kind kreeg. Wanneer u evenwel gevraagd werd hoe jullie dit vierden, zei u wederom op heel oppervlakkige wijze dat jullie samen aten en dat jullie samen nadachten over welke naam het pasgeboren kind kon krijgen (NPO 2, p. 8-9). Alhoewel dus kan worden gesteld dat u bepaalde informatie aanreikte doorheen het persoonlijk onderhoud, misten uw verklaringen elke specificiteit of doorleefdheid en beperkten ze zich tot informatie die elke Afghaanse burger zou kunnen geven of bekomen. Er kan nochtans redelijkerwijze van u worden verwacht dat uw verklaringen over uw beweerde profiel concreter en overtuigender zouden zijn en dat u bepaalde details zou kunnen geven waarover enkel een soldaat bij het lokale leger zou kunnen beschikken en deze vaststelling doet op fundamentele wijze afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw profiel.

Ten derde legde u op verschillende punten divergerende verklaringen af over uw job tijdens het eerste en tweede persoonlijk onderhoud op het CGVS, alsook divergeerden uw verklaringen tijdens het tweede persoonlijk onderhoud onderling. Een eerste element waarover uw verklaringen tijdens het eerste en tweede persoonlijk onderhoud divergeerden betrof de personen die zich borg stelden voor u in het kader van uw aanmeldprocedure bij het leger. Tijdens het eerste persoonlijk onderhoud zei u dat u twee borgstellers had die meegingen met u naar het districtshuis, dat dit twee leerkrachten van u waren en dat zij R.(...) en I.(...) heetten (NPO 1, p. 7). Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud sprak u ook van twee borgstellers die leerkrachten van u waren, doch gaf u aan dat zij J.(...) en A.(...) heetten. U werd met deze tegenstrijdige verklaringen geconfronteerd en dan bood u uw excuses aan en zei u dat R.(...) en I.(...) inderdaad uw twee borgstellers waren, doch dat u enigszins in de war was door het recente nieuws dat u vernam dat uw broer in Afghanistan werd gearresteerd (NPO 2, p. 4). Dit biedt echter geen verschuiving, daar redelijkerwijze van u kan worden verwacht dat u éénduidige verklaringen zou afleggen doorheen de asielprocedure over uw aanmeldprocedure bij het leger, een procedure die u zelf doorliep. Daarenboven was dit ook niet het enige punt waarop uw verklaringen tijdens het eerste en het tweede persoonlijk onderhoud divergeerden. Eveneens op vlak van uw aanmeldprocedure zei u tijdens het eerste persoonlijk onderhoud dat men eerst naar het districtshuis moet gaan om zich aan te melden, dat men dan wordt doorverwezen naar het provinciaal commissariaat en dat men daar documenten krijgt om in te vullen en terug binnen te brengen (NPO 1, p. 6). Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud zei u dan weer dat u eerst naar het commissariaat ging, dat u daar documenten kreeg en dat u daarmee naar het districtshuis moest (NPO 2, p. 3). U gaf dus een andere volgorde. U werd hier opnieuw mee geconfronteerd en dan zei u dat het altijd zo is dat men eerst naar het districtshuis moet gaan, dat men dan naar het commissariaat moet gaan en later opnieuw naar het districtshuis (NPO 2, p. 4). Met dergelijk antwoord lijkt het echter eerder alsof u een post factum verklaring wou bieden voor uw divergerende verklaringen, pas nadat u hiermee werd geconfronteerd. Er moet ook worden opgemerkt dat u weldegelijk zei dat u "eerst" naar het commissariaat ging (NPO 2, p. 3), waardoor dergelijke post factum verklaring dan ook nog eens allesbehalve overtuigend overkomt. Verder kwamen uw verklaringen tijdens het eerste en het tweede persoonlijk onderhoud ook niet overeen op vlak van de plaats van uw training. Zo zei u tijdens het eerste persoonlijk onderhoud dat u na uw aanmeldprocedure naar Kamp TC in Kabul werd gestuurd voor uw training (NPO 1, p. 7). Eens u daar was aangekomen, werd u naar het 201 Selab korps in Gamberi gestuurd om een wapentraining van één maand te doorlopen (NPO 1, p. 8). U kreeg ook een alfabetiseringscursus van twee maanden, doch deze cursus volgde u in het district Sarkano, waar uw brigade was gestationeerd (NPO 1, p. 9). Wanneer u tijdens het tweede persoonlijk onderhoud werd gevraagd waar u uw training van drie maanden volgde, sprak u enkel van Gamberi. U werd expliciet gevraagd of u uw gehele training op dezelfde plek volgde en u beantwoordde deze vraag bevestigend. U werd voor de zekerheid toch nog gevraagd of u ooit naar andere plekken werd gestuurd voor uw training en

dan zei u zelf opnieuw dat al uw trainingen op één plek waren. Op geen enkel moment vermeldde u de alfabetiseringscursus in Sarkano. U werd geconfronteerd met deze omissie en dan zei u dat het klopte dat u in Sarkano bent geweest, alsook zei u dat u daar leerde lezen en schrijven (NPO 2, p. 4). Opnieuw kan dit niet overtuigen. U kreeg meerdere kansen om spontaan te vermelden dat een deel van uw training in Sarkano plaatsvond voor u met uw omissie werd geconfronteerd, doch u liet dit na. Voorts waren uw verklaringen tijdens het eerste en het tweede persoonlijk onderhoud ook tegenstrijdig op vlak van uw wapeninstructeur. Tijdens het eerste persoonlijk onderhoud zei u dat kolonel R.(...) M.(...) u les gaf tijdens de wapentraining (NPO 1, p. 8). Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud sprak u van ene Nasir (NPO 2, p. 4). U werd gevraagd of u ooit les kreeg van andere mensen en dan zei u dat de alfabetiseringscursus door iemand anders werd gegeven. U werd gevraagd om te bevestigen dat u de wapentraining enkel van Nasir kreeg en u deed dit. U werd er dan ook op gewezen dat u tijdens het eerste persoonlijk onderhoud zei dat kolonel R.(...) M.(...) u les gaf en u werd om een verklaring verzocht. U zei dat R.(...) degene was die uw trainingscertificaat aan u gaf. U werd dan gevraagd om welke reden u tijdens het eerste persoonlijk onderhoud zei dat hij degene was die de wapentraining verzorgde. In dit verband gaf u geen degelijke verklaring, daar u niet verder kwam dan te zeggen dat de tolk tijdens het eerste interview zich waarschijnlijk had vergist (NPO 2, p. 5). Ook deze verschoning kan het CGVS niet overtuigen, daar uw verklaringen tijdens het eerste persoonlijk onderhoud dermate specifiek waren en niet anders kunnen worden geïnterpreteerd dan dat u zei dat kolonel R.(...) M.(...) degene was die de wapentraining gaf. Een vergissing in hoofde van de tolk is dan ook zeer onwaarschijnlijk. Hoewel begrip kan worden getoond voor het feit dat de aanmeldprocedure en trainingen die u in Afghanistan zou hebben gevolgd al dateren van enkele jaren, waardoor u zich mogelijks niet alle details meer kan herinneren, dient te worden opgemerkt dat het des te opvallender is dat u zich dergelijke details wél nog duidelijk herinnert tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud (op 16/07/2025), maar dan plots anders herinnert tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud, slechts één maand later (op 25/08/2025).

Verder waren ook uw verklaringen onderling tijdens het tweede persoonlijk onderhoud op het CGVS tegenstrijdig op bepaalde punten. Toen u namelijk werd gevraagd om een chronologisch overzicht te geven van de controleposten die u bemande tijdens uw carrière, zei u dat u eerst twee maanden in de post van Shelam zat, dan twee maanden in de post van Walo Tangay en dat u ten slotte één maand in het hoofdkwartier in Sundrai doorbracht (NPO 2, p. 6). Later zei u dan opeens dat u op de dag van de machtsovername in de post van Shelam zat en dat uw laatste job bij het lokale leger daar was. U werd om een verklaring verzocht en dan zei u dat u tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud ook al had gezegd dat uw laatste job in Shelam was (NPO 2, p. 13). Niet alleen bood u hiermee dus geen enkele verklaring voor uw tegenstrijdige verklaringen tijdens het tweede interview op het CGVS, doch u zette ook nog eens uw tegenstrijdige verklaringen tijdens het eerste en het tweede interview in de verf. Tijdens het eerste persoonlijk onderhoud verklaarde u immers ook al dat u uw legercarrière begon in de controlepost van Shelam en dat u pas later naar Walo Tangay en het hoofdkwartier ging (NPO 1, p. 10). Op vlak van de feestdagen die u al dan niet vierde in de controlepost, zei u verder eerst dat u nooit thuis op verlof was tijdens de feestdagen. U werd gevraagd welke feestdagen u dan specifiek vierde in de controlepost en dan sprak u van het Offerfeest en het Suikerfeest. Wanneer u evenwel werd gevraagd hoe deze feestdagen op de controlepost werden gevierd, gaf u opeens aan dat u tijdens beide feestdagen thuis op verlof was. U bood opnieuw geen verklaring voor deze divergerende verklaringen (NPO 2, p. 8). Al deze divergerende verklaringen samengenomen, kan met overtuiging worden gesteld dat de geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw beweerd profiel bij het leger ernstig ondermijnd wordt.

Ten vierde zijn uw verklaringen ook tegenstrijdig met uw neef. Zo raakt het kant noch wal dat uw neef, F.(...) (CGVS (...), DVZ (...)) zo'n foutieve verklaringen aflegde over de duur van uw beweerd carrière bij het lokale leger. Wanneer hij namelijk werd gevraagd hoelang u voor het lokale leger werkte, zei hij dat hij het niet zeker wist, doch hij schatte dat uw carrière drie, vier of vijf jaar bedroeg (NPO F.(...), p. 12). Dit gaat om een beduidend verschil met de daadwerkelijke duur van uw carrière bij het leger, daar u zelf sprak van acht tot tien maanden. Dergelijke foutieve verklaringen in hoofde van F.(...) zijn bijzonder frappant, wetende dat jullie in Afghanistan vlak naast elkaar woonden – jullie huizen waren enkel gescheiden met een muur – en jullie elkaar ook vaak zagen. U verklaarde ook zelf dat uw neef op de hoogte was van uw job in Afghanistan. U werd er dan op gewezen dat het gelet op deze context die u schetste bijzonder vreemd was dat uw neef zo'n verkeerd beeld had van hoelang u in werkelijkheid voor het leger werkte en hierop zei u dat uw neef nog heel jong was op dat moment (NPO 2, p. 3). Op het moment dat u voor het leger werkte, was uw neef echter reeds 16 jaar (NPO F.(...), p. 3 & 15), waardoor wel kan worden aangenomen dat hij in staat was om een correcte schatting te geven van hoelang u voor het leger werkte. Daarenboven verblijven jullie momenteel allebei in België en hebben jullie hier al contact gehad met elkaar (NPO 1, p. 6), waardoor het extra vreemd is dat hij niet weet hoelang u effectief voor het leger werkte. Deze vaststelling doet verder op ernstige wijze afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw beweerd profiel als soldaat bij het lokale leger.

Ten vijfde strookten uw verklaringen over de veiligheidsincidenten tussen de taliban en de diensten van de voormalige overheid in uw regio niet met algemeen beschikbare informatie die werd toegevoegd aan uw administratief dossier (zie administratief dossier, blauwe map). Uit deze informatie blijkt immers dat de taliban in Kunar in diverse districten militaire controleposten innamen in juli 2021, dat de taliban in maart 2021 een

konvooi van het lokale leger aanvielen en dat hierbij meerdere soldaten omkwamen, dat er in december 2020 een actie plaatsvond van het Afghaanse Nationale Leger (ANA) waarbij een grote buit aan wapens van de taliban werd gevonden in uw district en dat er in mei 2021 meerdere gevechten waren tussen de taliban en het Afghaanse lokale leger in uw district, waarbij meerdere soldaten omkwamen. Gelet op deze online beschikbare informatie over incidenten die zich allemaal afspeelden in de periode dat u actief was als soldaat bij het lokale leger is het toch wel hoogst vreemd en weinig logisch dat u in deze periode nooit enige incidenten meemaakte waarbij slachtoffers of gewonden vielen (NPO 2, p. 11), dat u niet op de hoogte was van innames van militaire controleposten door de taliban in uw regio, dat u nooit zelfmoordaanslagen meemaakte of hierover vernam, dat u enkel over aanvallen op andere overheidsdiensten vernam voordat u aan uw job begon, dat u niet op de hoogte was van grootschalige acties tegen de taliban van voormalige overheidsdiensten in uw regio en dat u in deze periode nooit hoorde over soldaten die werden gedood na acties door of gevechten met de taliban (NPO 2, p. 14-15). U werd gewezen op de online informatie over de frequentie incidenten met de taliban met slachtoffers tot gevolg en u kwam niet verder dan te zeggen dat er bij het lokale leger geen martelaren waren (NPO 2, p. 15). Dit strookt echter manifest niet met de bovenvermelde algemeen beschikbare informatie die werd toegevoegd aan uw administratief dossier. Ook dit doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw beweerde profiel.

In ondergeschikte orde houdt het gelet op algemeen beschikbare informatie die eveneens werd toegevoegd aan uw administratief dossier (zie blauwe map) ook absoluut geen steek dat u de machtsovername door de taliban op geen enkele manier had zien aankomen (NPO 1, p. 18 & NPO 2, p. 13). De bronnen die werden toegevoegd aan uw administratief dossier tonen duidelijk aan dat tientallen districten, verspreid over heel Afghanistan reeds waren gevallen voor de val van Kabul en dat dit proces reeds in april 2021 gestaag begon. Dit ging ook gepaard met verschillende overheidsdiensten en militairen die het werk neerlegden en vluchtten in deze periode voor de machtsovername. Veel militaire overheidsdiensten waren in de maanden voor augustus functioneel reeds uitgehold, waardoor dergelijke overheidsdiensten zich ook massaal overgaven aan de taliban, wederom in de periode voor de machtsovername van 15 augustus 2021. Specifiek wat betreft Kunar en uw district, Dar-e-Pech poneren diverse bronnen dat er in deze regio reeds jarenlang sprake was van instabiliteit en oprukkende talibanleden. Het is dan ook geheel uitgesloten dat iemand zoals u – een lokale overheidsmilitair – de machtsovername op geen enkele manier voelde aankomen in dergelijke context. Minstens kan worden gesteld dat uw verklaringen dat u de machtsovername op geen enkele manier zag aankomen uiterst onwaarschijnlijk overkomen, indien u daadwerkelijk werkzaam was voor het lokale leger.

Uit al deze redenen volgt dat er geen enkel geloof kan worden gehecht aan uw beweerde profiel bij het lokale leger. Bijgevolg kan er ook geen geloof worden gehecht aan de problemen die uw gezinsleden in Afghanistan ervaarden – uw familie woont naast een controlepost van de taliban, de taliban vallen uw jongere broers lastig als zij buiten spelen, de taliban beledigen uw gezinsleden en noemen hen ongelovigen, de taliban vermelden uw job voor de voormalige overheid op zo'n momenten, uw vader werd drie maanden na de machtsovername neergeschoten door de taliban en uw broer werd onlangs drie dagen lang vastgehouden door de taliban omdat hij Onafhankelijkheidsdag vierde met een vlag die wordt geassocieerd met de voormalige overheid (NPO 1, p. 5, 16, 18 & NPO 2, p. 2, 18) – omwille van uw job in de nasleep van uw vertrek uit Afghanistan. Aangezien er geen geloof kan worden gehecht aan uw job voor het lokale leger, rijzen er ook ernstige twijfels rond uw beweerde vertrekdatum uit Afghanistan rond de machtsovername. Er kan immers niet worden ingezien om welke redenen u Afghanistan in deze periode diende te verlaten uit angst voor uw leven (zie supra). Uw verklaringen over de aanleiding voor uw vertrek uit Afghanistan zijn namelijk hoegenaamd niet geloofwaardig.

Een bijkomende vaststelling zorgt ervoor dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw beweerde vertrekdatum uit Afghanistan.

Immers bevatten de verklaringen van uw neef, F.(...) en uzelf teveel toevalligheden op vlak van jullie reisweg. Uw neef verliet Afghanistan vier dagen na de machtsovername, één dag voordat u het land verliet. Jullie verbleven exact dezelfde periode in Turkije, waar jullie dan ook nog eens in dezelfde wijk van Istanboel woonden en voor hetzelfde bedrijf werkten (NPO F.(...), p. 15, NPO 1, p. 17 & NPO 2, p. 15). Uw vader was degene die zowel bij u als bij uw neef het vertrek en de reis organiseerde (Verklaring DVZ, d.d. 04/04/2025, p. 11 & Verklaring DVZ F.(...), d.d. 24/03/2025, p. 11). Jullie kwamen ook beiden op dezelfde dag aan in België en jullie dienden op dezelfde dag een verzoek om internationale bescherming in (Registratie verzoek om internationale bescherming & Registratie verzoek om internationale bescherming F.(...)). Gelet op al deze elementen, lijken uw verklaringen dat u en F.(...) elkaar pas ontmoetten toen jullie toevallig op hetzelfde moment een verzoek om internationale bescherming in België indienden (NPO 1, p. 17) hoogst onwaarschijnlijk. U werd er zowel tijdens het eerste als tijdens het tweede persoonlijk onderhoud op het CGVS op gewezen dat het er eerder op lijkt dat jullie samen Afghanistan verlieten, samen reisden, samen aankwamen in België en samen een verzoek om internationale bescherming in België indienden. Beide keren volhardde u in uw verklaringen dat jullie elkaar pas in België ontmoetten (NPO 1, p. 17-18 & NPO 2, p. 18).

Door deze vaststellingen is het CGVS genoodzaakt te concluderen dat jullie bewust probeerden om de Belgische asielautoriteiten te misleiden en er minstens van kan worden uitgegaan dat jullie niet de waarheid vertellen over het moment van jullie vertrek uit Afghanistan en jullie reisweg naar België.

Volledigheidshalve kan er ook geen vrees in uw hoofde worden waargenomen op basis van uw verklaringen dat u meerdere paternale ooms heeft die voor de voormalige overheid werkten in Afghanistan. U zei dat drie

van uw paternale ooms – waaronder één oom, A.(...) (CGVS ..., DVZ ...) die in België als erkend vluchteling verblijft – voor het nationale leger werkten (NPO 1, p. 5) en ondertussen Afghanistan verlieten (NPO 2, p. 3). Ten eerste staat enkel het profiel van uw oom A.(...) vast, maar de geloofwaardigheid van de profielen van uw andere ooms blijft in het midden. Zelfs indien zij ook werkzaam zouden blijken voor de voormalige overheid, toont u niet aan dat zij hierdoor problemen zouden ondervinden en uit Afghanistan vertrokken zouden zijn. Behalve de blote bewering dat zij met de machtsovername vertrokken zouden zijn, heeft u geen enkele verdere informatie over hen (NPO 2, p.3). U zou niet weten wanneer zij precies vertrokken zijn, noch waar zij nu verblijven. Dit is toch wel opvallend gezien de machtsovername ondertussen al meer dan vier jaar geleden is en u nog in contact staat met de rest van uw familie in Afghanistan. Bovendien werd u gevraagd om welke reden u niet kon terugkeren naar Afghanistan, waarbij u enkel uw eigen job vermeldde. Sterker nog, u zei uitdrukkelijk dat u enkel omwille van uw eigen job voor de voormalige overheid niet kon terugkeren naar Afghanistan (NPO 1, p. 16). U vermeldde de jobs van uw ooms op geen enkel moment als potentiële reden. Volledigheidshalve kan er daarnaast ook nog gewezen worden op het feit dat ook uw vader op heden nog in Afghanistan verblijft, hetgeen verder bevestigt dat de taliban niet uw hele familie zouden willen vervolgen omwille van het profiel van uw oom(s).

De documenten die u heeft neergelegd, vermogen bovenstaande appreciatie van het CGVS niet te veranderen. Omtrent uw werkdocumenten, bankkaart en foto's van uw tijd bij het lokale leger werd supra gemotiveerd. Uw taskara en de taskara van uw vader leveren een indicatie van jullie identiteit en familieband, doch deze elementen staan in de huidige beslissing niet ter discussie. De foto's en video's van de verwondingen van uw vader tonen niet aan in welke omstandigheden uw vader deze opliep. De foto's en video's van de controlepost van de taliban staven niet dat er daadwerkelijk een controlepost van de taliban naast uw huis in Afghanistan ligt, noch toont het aan dat uw gezinsleden in Afghanistan momenteel worden lastiggevallen door de talibanleden die deze controlepost bemannen. De Belgische verblijfskaarten van uw oom en neef staven dat zij in België verblijven als erkende vluchtelingen, doch elk verzoek om internationale bescherming dient op individuele wijze te worden onderzocht op z'n eigen merites en hun verblijfskaarten vertonen geen link met uw asielrelaas. Het document over de arrestatie van uw broer is een kopie en hierboven werd reeds gewezen op de wijdverspreide documentenfraude op vlak van Afghaanse documenten. Het staat ook hoegenaamd niet dat uw broer dergelijke problemen ervaarde door uw – ongeloofwaardig bevonden – job in Afghanistan. Ten slotte levert het document van uw Nederlandse taallessen een indicatie van uw integratiepogingen in België, doch ook dit vertoont geen link met uw asielrelaas ten opzichte van Afghanistan.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van mei 2024 (beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2024-05/2024_CG_AFG_Final.pdf) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld.

In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden: enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op

https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus._afghanistan._veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf, de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf, de EUAA COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 2 februari 2024 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2024_02_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Afghanistan_Major_legislative_security_related_and_humanitarian_dev en de EUAA Afghanistan – Country Focus van november 2024, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2024-11/2024_11_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_0.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is in vergelijking met de periode voordien, die gekenmerkt werd door een gewapende strijd tussen de toenmalige overheid en de taliban. Het einde van deze strijd ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld en het aantal burgerslachtoffers in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvond, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden in de eerste maanden na de machtsovername het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Dit lagere niveau van willekeurig geweld zette zich door in 2022, en een verdere daling van het aantal veiligheidsincidenten werd gerapporteerd in 2023 en 2024.

In de periode van 1 oktober 2023 tot 30 september 2024 registreerde UCDP in totaal 395 burgerslachtoffers. De dodelijkste incidenten bestonden uit aanslagen van ISKP tegen sjjiitische Hazara's. Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, (vermeende) tegenstanders, activisten, journalisten en aanhangers van ISKP. Tevens wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen enerzijds het National Resistance Front of het Afghanistan Freedom Front en anderzijds de taliban, en over aanslagen van deze verzetsbewegingen op talibandoelwitten. Bij incidenten waarin NRF of AFF betrokken waren, werden in de referentieperiode 1 oktober 2023 – 30 september 2024 twee burgerslachtoffers gerapporteerd.

ISKP heeft in Afghanistan geen controle over grondgebied en gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, berm bommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Verder richt ISKP haar aanslagen vnl. op de sjjiitische Hazara-gemeenschap. Na operaties van de taliban tegen deze groepering in de loop van 2023 wordt de operationele capaciteit van ISKP beschouwd als veel beperkter dan enkele jaren geleden en was er een significante daling van het aantal aan ISKP toegeschreven aanvallen.

ACLED registreerde in de periode van 1 oktober 2023 tot 30 september 2024 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul, gevolgd door Takhar en Herat. De provincie Kabul telde in deze periode het hoogste aantal burgerslachtoffers (48), gevolgd door Herat (37) en Baghlan (36).

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen en regio's kunnen bezoeken die voordien onbereikbaar waren.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden van bijna 100% en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. De ontheemding die momenteel nog plaatsvindt is vnl. het gevolg van natuurrampen.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook

besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflictgerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst.

Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn. Na de

machtsovername daalde het gemiddelde inkomen met een derde en had Afghanistan af te rekenen met een hoge inflatie. Hoewel de Wereldbank spreekt van een significante stijging van de arbeidsmarktparticipatie in 2022 en 2023, situeert de meerderheid van de jobs zich in de informele sector en bedraagt de werkloosheidsgraad 18% voor mannen en 44% voor vrouwen. Het aandeel Afghanen met een acute voedselonzeekerheid daalde in 2023 van 40 naar 29%. UNOCHA geeft aan dat in 2024 bijna 24 miljoen Afghanen humanitaire hulp nodig hebben. WFP geeft aan dat bij bijna 90% van de bevolking sprake is van onvoldoende voedselconsumptie.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van mei 2024 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Shari de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf), de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf, de EUAA COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 2 februari 2024 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2024_02_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Afghanistan_Major_legislative_security_related_and_humanitarian_dev en de EUAA Afghanistan – Country Focus van

november 2024, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2024-11/2024_11_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_0.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socioeconomische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie in 2021 en 2022 en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Volgens de Wereldbank kromp de Afghaanse economie in 2022 met 6% in vergelijking met 2021 en kende 2023 een stagnatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en overstromingen en aardbevingen een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hulpverlening kende na de machtsovername moeilijkheden, o.m. als gevolg van gestegen kosten, moeilijkheden bij geldtransfers naar Afghanistan, het feit dat bepaalde talibanministers op de sanctielijst van de VN stonden en het verbod voor vrouwen om voor ngo's of de VN te werken. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat de taliban maatregelen zou hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Bovendien moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de Taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf, de COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban van 14 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_migratiebewegingen_van_afghanen_sinds_de_machtsovername_door_de_taliban_20231214.pdf, de EUAA Country Guidance Afghanistan van mei 2024, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidance-afghanistan-2024>, de EUAA Afghanistan – Country Focus van november 2024, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2024-11/2024_11_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_0.pdf en de SEM, Focus Afghanistan – Return from abroad van februari 2025, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/sem_focus_afghanistan_return_from_abroad_20250214.pdf) kan verder niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven

volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat emigratie wordt omschreven als een belangrijke component van de Afghaanse geschiedenis en een fenomeen dat ingebakken zit in de Afghaanse maatschappij en cultuur. Miljoenen Afghanen hebben het land de voorbije decennia om diverse redenen verlaten. Ook na de machtsovername van de taliban in augustus 2021 blijft het verlangen om te emigreren groot, voornamelijk bij hoger opgeleide Afghanen en bij Afghanen jonger dan 30 jaar.

De de facto autoriteiten zijn er zich van bewust dat ze de talenten, vaardigheden en ervaring van hun bevolking nodig hebben, en verkondigen in hun officiële communicatie sinds de machtsovername een duidelijke boodschap waarin ze de Afghaanse bevolking vragen het land niet te verlaten en de reeds uitgeweken Afghanen aansporen terug te keren om het nieuwe bestel te ondersteunen. Tal van berichten volgen in de loop van 2022 en 2023 waarbij de taliban politieke leiders en ambtenaren van de voormalige regering, maar ook investeerders, zakenlui en academici die het land hebben verlaten, oproepen om terug te keren naar Afghanistan. In augustus 2024 wordt gemeld dat het aantal hooggeplaatste figuren dat na de machtsovername terugkeerde naar Afghanistan in het kader van de 'Commissie voor terugkeer en communicatie met voormalige Afghaanse ambtenaren en politieke figuren' opgelopen is tot bijna 1000 personen.

Verder blijkt uit de landeninformatie dat de luchthavens van onder meer Kaboel, Kandahar, Jalalabad, Khost, Herat en Mazar-e Sharif opnieuw functioneren. Op de luchthaven van Kaboel zijn er dagelijks zowel binnenlandse als internationale vluchten die aankomen en vertrekken. Alleen al vanuit Dubai Airport vertrekken er maandelijks ruwweg 200 vluchten naar Kaboel. De passagiers op deze vluchten worden omschreven als een gemengde groep van Afghaanse gezinnen die op familiebezoek gaan, zakenlui, hulpverleners en gedeporteerden. Er zijn heden geen rechtstreekse vluchten naar Afghanistan mogelijk vanuit België, of bij uitbreiding vanuit de EU. Wel is het mogelijk om dagelijks via tussenstops (in Istanboel, Abu Dhabi, Dubai, Teheran, ...) vanuit West-Europa naar de internationale luchthaven van Kaboel te vliegen. Het aantal gedwongen repatriëringen vanuit Europa naar Afghanistan bleef de voorbije jaren zeer laag. Sinds Turkije in januari 2022 commerciële vluchten naar Kaboel heeft hervat, verschijnen wel doorlopend berichten over deportaties van Afghaanse migranten. Doorheen 2022 zou het om bijna 70.000 personen gaan, in 2023 en 2024 gaat het opnieuw om tienduizenden Afghanen. Ook vanuit de buurlanden Iran en Pakistan werden sinds 2022 vele honderdduizenden Afghaanse migranten gerepatriëerd.

Het is onbekend hoeveel Afghanen er sinds augustus 2021 vanuit westerse landen vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan, aangezien dergelijke terugkeer via een derde land verloopt. Verschillende bronnen bevestigen evenwel dat er sinds de machtsovername door de taliban naast definitieve terugkeer ook sprake is van tijdelijke terugkeer van Afghanen naar hun thuisland. Hierbij worden familiebezoek, zakenbelangen en het beheer van eigendommen aangehaald als mogelijke redenen voor een tijdelijke terugkeer. Op de luchthaven van Kaboel werd in oktober 2023 opnieuw een 'reception desk' voor terugkeerders geopend door IOM en het Afghaanse ministerie van 'Refugees and Repatriation'.

De immigratieprocedure op de luchthaven van Kaboel verloopt grotendeels zoals voordien. De controle van passagiers wordt nog steeds uitgevoerd door voormalig immigratie- en luchthavenpersoneel (waaronder ook vrouwelijk personeel), dat naar verluidt geleidelijk aan vervangen wordt door talibanpersoneel in uniform. Anno 2023 zijn de taliban en hun General Directorate of Intelligence (GDI) aanwezig op de luchthaven in Kaboel. De taliban zou beschikken over passagierslijsten en zou dus kunnen achterhalen wie het land binnenkomt. De GDI zou in het bijzonder aandacht hebben voor buitenlanders, spionnen en mensen met mogelijke connecties met Islamic State Khorasan Province (ISKP). Op de luchthavens zouden ook lijsten voorhanden zijn met namen van personeelsleden van de voormalige ANSF die gezocht worden. De taliban zou actief gebruik maken van biometrische gegevens om deze mensen te herkennen en op te sporen. Een van de geconsulteerde bronnen geeft aan dat het niet kan uitgesloten worden dat mensen die uit een westers land komen meer vragen moeten beantwoorden bij binnenkomst, vooral wanneer zij westerse kleding dragen, terwijl een andere bron aangeeft dat er dagelijks Afghanen uit Westerse landen aankomen en dit niet tot problemen leidt. De taliban worden evenwel niet in staat geacht om van iedereen te weten of te achterhalen van waar en waarom iemand is teruggekeerd. Grenscontroles worden door bronnen omschreven als 'oppervlakkig'.

Evenmin wordt de taliban geacht over de nodige capaciteit, mankracht en middelen te beschikken om iedereen die zich op het Afghaanse grondgebied bevindt te controleren en eventuele tegenstanders systematisch op te sporen. De taliban heeft wel controleposten opgericht om vermoedelijke tegenstanders en voormalige medewerkers van de ANSF op te sporen. Daarnaast wordt op deze manier tevens toezicht gehouden op de handhaving van de taliban codes, waaronder het verbod voor vrouwen om zich in het openbaar te verplaatsen zonder begeleiding van een mahram. Deze controleposten staan vooral in de provinciale hoofdsteden, districtscentra en stedelijke centra zoals Kaboel opgesteld. Elders in het land zouden er nauwelijks controleposten zijn. Tijdens deze controles worden standaardvragen gesteld aangaande de herkomst en bestemming van personen. Hoewel er meldingen zijn van controles waarbij telefoons worden doorzocht, zou dit niet systematisch gebeuren, maar eerder afhangen van de locatie en het profiel van de gecontroleerde persoon. Hierbij wordt onder meer verwezen naar de controle van VNpersoneel, militaire voertuigen, personen die verdacht worden van banden met ISKP, Panjshiri's. De

controleposten zijn vooral bedoeld om te speuren naar personen met een specifiek profiel. Er blijkt uit de beschikbare algemene informatie aldus niet dat elke Afghaan die langs een controlepost komt problemen zal ondervinden.

Hoewel de infrastructuur van de de facto talibanregering als zwak wordt bestempeld, en de taliban niet in staat wordt geacht om alle terugkeerders op te sporen en te controleren, zullen in de praktijk, op dorpsniveau, de plaatselijke leiders wel op de hoogte zijn van wie is teruggekeerd.

Meerdere bronnen geven aan dat er weinig concrete informatie is over de huidige situatie van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, zowel vanuit het Westen als vanuit naburige landen. De beschikbare informatie hierover wordt omschreven als gering, beperkt en vaak eerder anekdotisch. Niettegenstaande er geen systematische opvolging gebeurt van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, dient erop gewezen te worden dat verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land opvolgen en rapporteren over gebeurtenissen en incidenten. Indien er ernstige problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban personen behandelt die terugkeren uit het Westen zou dit gemeld zijn door de talrijke instellingen, organisaties en instanties die de situatie in het land opvolgen. Dit is geenszins het geval. Verschillende bronnen geven aan dat de taliban terugkeerders doorgaans goed behandelen en dat ze geen weet hebben van acties vanwege de de facto autoriteiten ten aanzien van Afghanen die terugkeren, louter omdat ze zijn teruggekeerd uit een westers land.

Personen die uit Europa terugkeren naar Afghanistan kunnen evenwel door de taliban of de Afghaanse gemeenschap met argwaan worden bekeken en kunnen geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting, o.a. omwille van de perceptie verwesterd te zijn. Stigmatisering of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. Personen kunnen worden gezien als 'verwesterd', onder meer omwille van hun gedrag, uiterlijk of geuite meningen die als niet-Afghaans en/of niet-islamitisch beschouwd worden. Echter, niet elke Afghaan die terugkeert loopt hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd. Evenmin kan gesteld worden dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om te besluiten dat u gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de Westerse waarden, of als iemand die de sociale normen niet respecteert en om die reden zal vervolgd worden. De Afghaanse maatschappij wordt immers omschreven als zeer divers en complex, waardoor er bijgevolg steeds (lokale) variatie in interpretatie en houdingen mogelijk is, ook wat betreft de wijze waarop mensen die terugkeren naar Afghanistan worden gepercipieerd en behandeld. Mogelijke reacties ten aanzien van terugkeerders vanwege de taliban of vanwege de Afghaanse gemeenschap zullen dus steeds afhankelijk zijn van verschillende factoren, zoals het individuele profiel van de terugkeerder, het netwerk in Afghanistan en de plaats, context en familiale situatie in Afghanistan waarnaar deze persoon terugkeert. Niet elke Afghaan die terugkeert vanuit het Westen loopt derhalve hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd.

Evenmin kan voor elke Afghaan die onder het profiel van toegeschreven verwestering valt een gegronde vrees voor vervolging worden aangenomen. Bij de beoordeling van de vraag of er sprake kan zijn van een toegeschreven verwestering die aanleiding kan geven tot een gegronde vrees voor vervolging is derhalve steeds een individueel onderzoek vereist, waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

Of een Afghaan wordt beschouwd als verwesterd is afhankelijk van individuele elementen. Deze elementen dienen door de verzoeker te worden aangereikt. In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie.

Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

(...)"

2. Verzoekschrift, aanvullende nota's en stukken

2.1. Verzoekschrift

Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

Verzoeker wijst erop dat het CGVS aanvoert dat vele documenten uit Afghanistan vervalst kunnen zijn, maar hij is van oordeel dat er geen bewijs is van vervalsing in dit specifieke dossier. Hij beweert dat hij een originele badge, bankkaart en trainingscertificaat had aangebracht die niet vervalst waren. Volgens verzoeker heeft hij een uitleg verschaft over de verkeerde Engelse vermelding 'SSG' op de badge. In Afghanistan is het gebruik van onjuiste Engelse termen niet uitzonderlijk, zo stelt verzoeker, omwille van de lage standaardisatie van militaire documenten.

Verzoeker wijst erop dat hij een gewone soldaat was en geen officier en dat zijn kennis en ervaring overeenkomen met zijn rang. Verzoeker stelt dat zijn verklaringen consequent waren en dat hij zijn eenheid, zijn wapens, zijn verlofregeling en de controleposten had vernoemd en hij beweert dat dit moeilijk te simuleren is zonder werkelijke ervaring. Naar aanleiding van het vastgestelde gebrek aan anekdotes stelt verzoeker dat niet elke militair zware incidenten meemaakt.

Volgens verzoeker is er voldoende objectieve informatie om te concluderen dat voormalige ANA-medewerkers systematisch vervolgd worden, zeker in Kunar.

Met betrekking tot de tegenstrijdige verklaringen over de borgstelling en de training die hij ontving, stelt verzoeker dat hij steeds had verklaard dat zijn twee leerkrachten, R. en I., zich borg stelden. Verzoeker geeft toe dat hij zich tijdens het tweede persoonlijk onderhoud vergiste, hetgeen volgens hem te wijten is aan stress die hij ervoer door het nieuws van de arrestatie van zijn broer.

Wat zijn training betreft, wijst verzoeker op zijn verklaringen dat hij op drie plaatsen training ontving. Hij stelt dat hij eerst naar Kabul werd gestuurd, daarna één maand naar het 201 Selab Korps in Gamberi voor een wapentraining en een alfabetiseringscursus in Sarkano. Tijdens het tweede onderhoud, zo geeft verzoeker aan, sprak hij enkel over Gamberi en vergat hij aanvankelijk de alfabetiseringscursus in Sarkano, maar herstelde hij dit na confrontatie. Volgens verzoeker is dit te wijten aan druk en geheugenblokkades, maar is dit geen bewuste tegenstrijdigheid. Wat de vastgestelde verwarring tussen de opleider en de ondertekenaar van het certificaat betreft, deelt verzoeker mee dat deze nuance slechts duidelijk werd na doorvragen en dat het niet kan worden uitgesloten dat de tolk zich tijdens het eerste onderhoud vergiste.

Met betrekking tot het chronologisch overzicht van de controleposten waar verzoeker tewerkgesteld was, meent verzoeker dat er geen sprake is van een tegenstrijdigheid, doch enkel van een onvolledigheid tijdens het tweede persoonlijk onderhoud, waarbij na bijkomende vragen één en ander werd gepreciseerd. Waar in de bestreden beslissing wordt gewezen op zijn uiteenlopende verklaringen over de plaats waar hij de feestdagen vierde, beweert verzoeker dat in Afghanistan de dienst- en de verlofdagen kunnen overlappen en dat dit een detail betreft die niet kan leiden tot de ongeloofwaardigheid van het relaas.

Er werd vastgesteld dat de verklaringen van verzoeker over de duur van zijn tewerkstelling bij het leger sterk verschilden van de verklaringen van zijn neef F. Verzoeker wijst erop dat zijn neef destijds aangaf dat hij het niet zeker wist en dat het slechts om een schatting ging.

Ingevolge de vaststelling van de commissaris-generaal dat verzoekers verklaringen betreffende de lokale veiligheidssituatie in Kunar in de periode dat hij in het leger was tewerkgesteld niet overeenstemmen met de landeninformatie, benadrukt verzoeker dat hij werkzaam was in een controlepost op dorpsniveau en geen toegang had tot strategische informatie. Verder stelt hij dat hij geen directe aanslagen meemaakte, maar dat dit niet betekent dat er elders wel incidenten waren. Volgens verzoeker zijn er voldoende redenen waarom een jonge, laag gerangschikte soldaat niet op de hoogte was van grootschalige incidenten in de provincie.

De commissaris-generaal merkte op dat het ongeloofwaardig is dat verzoeker die actief was als militair de machtsovername niet voelde aankomen. Hiertegen brengt verzoeker in dat hij als gewone soldaat in een landelijke post geen strategische informatie kreeg en dat de machtsovername voor veel Afghanen een shock was.

Ingevolge de vaststelling dat het hoogst onwaarschijnlijk is dat verzoeker en zijn neef F. elkaar pas in België hebben ontmoet en niet samen zouden hebben gereisd, volhardt verzoeker in zijn verklaringen dat zij onafhankelijk van elkaar reisden. Verzoeker stelt dat er geen enkel bewijs is dat hij liegt en dat het gaat om een interpretatie op basis van indirecte vermoedens.

Wat verzoekers verklaringen over zijn paternale ooms betreft, merkt verzoeker op dat deze niet centraal staan in zijn asielrelaas en dat zijn verzoek om internationale bescherming individueel moet worden beoordeeld. Met betrekking tot de situatie van zijn vader wijst verzoeker erop dat hij na de machtsovername werd neergeschoten door de taliban en hij noodgedwongen in Afghanistan blijft omdat reizen om medische redenen onmogelijk is. Verzoeker stipt ook aan dat hij moet aantonen dat hij persoonlijke vervolging vreest, niet dat zijn hele familie in gevaar is.

Naar aanleiding van de kritiek in de bestreden beslissing op de bewijsstukken die verzoeker had aangebracht, stelt verzoeker dat de bewijsstukken samen bekeken dienen te worden. Het vermoeden dat het om valse documenten zou gaan, volstaat volgens verzoeker niet. Verzoeker verwijst naar een arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) en meent dat ook rekening gehouden dient te worden met de schriftelijke bewijsstukken. Hij citeert ook rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens in de zaak M. A. en dat er onvoldoende rekening is gehouden met de schriftelijke bewijsstukken.

Wat de subsidiaire bescherming betreft, verwijst verzoeker naar een verklaring van de Hoge Commissaris voor de Mensenrechten van de Verenigde Naties van september 2021 betreffende de mensenrechtenschendingen en de socio-economische crisis in Afghanistan.

Vervolgens gaat verzoeker in op de problemen die zouden rijzen in geval van terugkeer naar Afghanistan vanuit het Westen. Verzoeker meent dat er een risico bestaat dat hij zal worden aangehouden op de luchthaven of op een ander *checkpoint* en ondervraagd zal worden. Verzoeker meent dat rekening moet worden gehouden met de mensenrechtensituatie in Afghanistan, met het gegeven dat verzoeker reeds in 2021 vertrokken is en hij zal moeten reizen met een paspoort dat afgegeven is door een ambassade die trouw is aan de vroegere Afghaanse overheid.

Verzoeker haalt daarnaast een nota aan van de *UK Upper Tribunal*, waarin het risico bij terugkeer wordt belicht in geval van een vermoeden tot bekering tot het christendom.

De mensenrechtensituatie in Afghanistan sinds de machtsovername is onduidelijk zo meent verzoeker en hij wijst op het belang van actuele landeninformatie omwille van de onvoorspelbare veiligheidssituatie.

Verzoeker meent dat hij tot een risicogroep behoort zoals gedefinieerd in de EUAA *Country Guidance* van april 2022, enerzijds omwille van zijn werk en anderzijds omwille van zijn verwestering. Verzoeker stelt dat er in Afghanistan onrechtmatige arrestaties en buitengerechtelijke executies plaatsvinden. Uit landeninformatie van 2023 besluit verzoeker dat de aangekondigde amnestie voor medewerkers van de voormalige Afghaanse overheid dode letter is en dat er wel degelijk geweld wordt gepleegd tegen ambtenaren van de vorige Afghaanse regering of medewerkers van de veiligheidsdiensten.

Onder andere op basis van een analyse van Nansen vzw uit 2024 betreffende de nood aan bescherming van een Afghaanse jongeman in het kader van een volgend verzoek om internationale bescherming, stelt verzoeker dat hij een risicoprofiel heeft omdat hij verwesterd is en reeds sinds 2021 vertrokken is en sinds oktober 2024 in België verblijft. Bij het beoordelen van het risico moet rekening worden gehouden met het gedrag van de betrokkene en diens zichtbaarheid, de afkomst, het geslacht, de leeftijd en de duur van het verblijf in het Westen, zo meent verzoeker. Uit de rechtspraak van de Raad leidt verzoeker af dat het van belang is om na te gaan waar de betrokkenen hun vormende jaren en de laatste jaren van hun adolescentie hebben doorgebracht. Verzoeker stelt dat hij 19 jaar was toen hij Afghanistan verliet en 22 jaar was toen hij in België toekwam waardoor hij de laatste jaren van zijn adolescentie naar zijn mening in België heeft doorgebracht. Naar zijn zeggen heeft het verblijf van verzoeker in België een grote invloed op hem gehad en dat hij moeilijkheden zal ondervinden om zich aan te passen aan de huidige normen in de Afghaanse samenleving. Verzoeker stelt dat er onduidelijkheid bestaat over het lot van terugkeerders en dat hij via de luchthaven van Kabul zal moeten terugkeren waarbij hij identificeerbaar zal zijn als iemand die uit het Westen terugkeert met een Afghaans paspoort dat door een consul van de voormalige Afghaanse overheid is afgeleverd. Volgens verzoeker is het duidelijk dat hij tot een risicogroep behoort en internationale bescherming nodig heeft.

2.2. Aanvullende nota's

2.2.1. Op 28 januari 2026 heeft de verwerende partij een aanvullende nota overgemaakt, waarbij de landeninformatie wordt *geüpdatet*. Volgende COI-rapporten worden toegevoegd:

"EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op

https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf

EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf

EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf

EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf

EUAA Country Guidance: Afghanistan van mei 2024, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/countryguidance-afghanistan-2024>

EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf

EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Sharif

EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf

UNAMA, Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan van juni 2023, beschikbaar op <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan>

COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban van 14 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_migratiebewegingen_van_afghanen_sinds_de_machtsovername_door_de_taliban_20231214.pdf

EUAA COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 2 februari 2024, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2024_02_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Afghanistan_Major_legislative_security_related_and_humanitarian_developments

EUAA Afghanistan – Country Focus van november 2024, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/202411/2024_11_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_0.pdf

EUAA Afghanistan – Country Focus van november 2024, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2024-11/2024_11_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_0.pdf

SEM, Focus Afghanistan – Return from abroad van februari 2025, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/sem_focus_afghanistan_return_from_abroad_20250214.pdf

2.2.2. Verzoeker diende op 28 januari 2026 een aanvullende nota in, waarin hij wederom het risico op vervolging door de taliban aanhaalt na een verblijf in het Westen omwille van ‘gepercipieerde’ verwestering. Als bijlagen bij zijn aanvullende nota voegt verzoeker een getuigenis van het afdelingshoofd bij het bedrijf waar hij werkt en een getuigenis van een huisarts van 22 januari 2026. Tevens voegt verzoeker een hele reeks loonfiches (Aanvullende nota verzoeker, bijlagen)

3. Volle rechtsmacht

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.*, Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

4. Bewijslastverdeling en beoordelingswijze

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de vreemdelingenwet, die de omzetting vormen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud

van de verleende bescherming (hierna: de richtlijn 2011/95/EU) en van artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (hierna: de richtlijn 2013/32/EU).

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen. De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die is beperkt tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden waaronder internationale bescherming moet worden verleend, zoals omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de vreemdelingenwet.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, §5 van de vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen. Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, §4 van de vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- "a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

5. Onderzoek van het beroep

5.1. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet

5.1.1. Het door verzoeker geschonden geachte artikel 48/3 van de vreemdelingenwet luidt als volgt: *"De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967".* Dit wetsartikel verwijst op zijn beurt naar artikel 1, A van het Vluchtelingenverdrag. Luidens artikel 1, A (2) van dit verdrag is een vluchteling elke persoon *"die (...) uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet*

wil inroepen, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waar hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen, niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren”.

5.1.2. Verzoeker is een Afghaan van Pashtoun-origine die afkomstig is uit het district Dara-e-Pech in de provincie Kunar (AD, stuk 7, Inventaris + documenten DVZ, Verklaring DVZ, 4 april 2025, persoonsgegevens). Verzoeker verklaarde dat hij vrees gedood te worden door de taliban omdat hij gedurende 8 à 10 maanden werkte bij een lokale afdeling van het nationale leger in zijn dorp (*Ibid.*, Vragenlijst CGVS, 4 april 2025). Ten tijde van de machtsovername, zo stelde verzoeker, voelde hij dat hij in gevaar verkeerde en verliet hij 5 dagen later het land (*Ibid.*). Verzoeker beweerde dat hij destijds bij het leger ging omdat hij militairen in uniform zag en er vrolijk van werd (AD, stuk 4, Bijkomende informatie, Notities van het persoonlijk onderhoud I, 16 juli 2025, p. 6). Verzoeker verklaarde dat R. en I., twee leerkrachten van de school, zich voor hem borg stelden toen hij in dienst trad (*Ibid.*, p. 7). Verzoeker trachtte zijn profiel van medewerker van het Afghaanse nationale leger te bewijzen aan de hand van de neerlegging van zijn badge en bankkaart, een certificaat en foto's (AD, stuk 5, Documenten, ANA Badge, Bankkaart, ANA Certificaat, Foto's job).

5.1.3. Het determinerend motief van de bestreden beslissing bestaat erin dat verzoeker zijn voorgehouden profiel van militair bij het Afghaanse nationale leger tracht aan te tonen met documenten die anomalieën vertonen die op vervalsing wijzen, en met foto's die kunstmatig zijn bewerkt. De loutere bewering van verzoeker dat deze documenten niet vervalst zijn, is niet bij machte om het bedrieglijke karakter van zijn voorgehouden profiel op te heffen.

In tegenstelling tot wat verzoeker in zijn middel voorhoudt, wordt in de beslissing niet louter verwezen naar algemene landeninformatie, maar wordt wel degelijk concreet ingegaan op de door verzoeker neergelegde stukken. De vastgestelde afwijkingen op de neergelegde documenten zijn congruent met de objectieve landeninformatie, die op de website van het CGVS consulteerbaar is, waaruit blijkt dat nagenoeg alle documenten in Afghanistan, met inbegrip van documenten van de voormalige Afghaanse veiligheidsdiensten, vervalst worden en te koop worden aangeboden (COI Focus Afghanistan: Corruptie en documentenfraude van 13 september 2024 (*update*)). Het komt aan verzoeker toe om een aanvaardbare verklaring aan te reiken voor de vastgestelde anomalieën of om klare wijn te schenken over zijn werkelijke profiel.

5.1.4. Samen met de commissaris-generaal stelt de Raad vast dat verzoeker een aantal documenten neerlegde ter staving van zijn asielrelaas (AD, stuk 5, Documenten). Deze documenten omvatten onder andere een 'originele' ANA-badge en foto's van verzoeker op zijn job. Uit een inspectie van deze stukken blijkt dat de achterkant van de badge een opvallende spellingsfout in het Engels "*Afghan National Army*" bevat. Bovendien blijkt dat op de voorkant van de badge in het Dari de rang van soldaat vermeld zou zijn (AD, stuk 4, Bijkomende informatie, Notities van het persoonlijk onderhoud I, 16 juli 2025, p. 11), terwijl op de achterkant in het Engels "*Rank: SSG*" wordt weergegeven, hetgeen staat voor 'sergeant'. Verzoeker verklaarde nochtans dat hij in het leger de rang van 'soldaat' had en dat hij gedurende de acht of tien maanden dat hij soldaat was altijd soldaat was gebleven (*Ibid.*, p. 11). In zijn middel betoogt verzoeker dat het niet ongebruikelijk is dat Afghaanse documenten fouten in het Engels bevatten, maar dit is weinig overtuigend, omdat ook bij de foto's én bij de verklaringen van verzoeker ernstige vraagtekens kunnen worden geplaatst. Zo legde verzoeker een foto neer waarop 6 personen zijn afgebeeld in militaire uniformen, waaronder hijzelf, waarbij minstens de insignes op de uniformen overduidelijk op amateuristische wijze met beeldbewerkingssoftware waren aangebracht (AD, stuk 5, Documenten, foto's job). Verzoeker werd hiermee geconfronteerd tijdens het tweede persoonlijk onderhoud, maar hield vol dat "*er niks raars (is) aan deze foto*" (AD, stuk 4, Bijkomende informatie, Notities van het persoonlijk onderhoud II, 25 augustus 2025, p. 15). Bovendien verschilt het afgebeelde uniform van het uniform dat verzoeker droeg op de foto, die in Walo Tangay zou zijn genomen, waar hij samen met zijn collega Z. zou zijn afgebeeld (*Ibid.*, Notities van het persoonlijk onderhoud I, 16 juli 2025, p. 16; AD, stuk 5, Documenten, foto's job) en van het uniform dat op zijn 'badge' is afgebeeld. Ook over de plaats waar deze laatste foto zou zijn genomen, lopen de verklaringen van verzoeker uiteen. Tijdens het tweede interview stelde verzoeker immers dat deze laatste foto in Shelam was genomen en dat zijn collega M. K. is afgebeeld (AD, stuk 4, Bijkomende informatie, Notities van het persoonlijk onderhoud II, 25 augustus 2025, p. 7). De Raad concludeert op basis van het geheel van de vastgestelde anomalieën dat de neergelegde stukken geen bewijs vormen van verzoekers voorgehouden profiel. De gereede twijfel over zijn hoedanigheid als voormalige militair wordt bovendien nog versterkt door weinig geloofwaardige en doorleefde verklaringen over zijn wedervaren tijdens zijn actieve dienst.

5.1.5. Uit de verklaringen van verzoeker blijkt namelijk dat hij over een bepaalde mate van encyclopedische kennis beschikt over de legereenheden en over de opleiding die nieuwe rekruten ontvingen, die hij ingestudeerd zou kunnen hebben, maar hij bleek niet bij machte om doorleefde en consistente verklaringen af te leggen over zijn eigen opleidingstraject en zijn persoonlijke ervaringen als militair in een woelig tijdsgewricht in de provincie Kunar (AD, stuk 6, Landeninformatie, OCHA-bureau VN, *Afghanistan Flash update – Displacement due to fighting in Kunar Province (As of 29 July 2021)*). Zo verklaarde dat hij in het

leger ging omdat hij er vrolijk van werd (AD, stuk 4, Bijkomende informatie, Notities van het persoonlijk onderhoud I, 16 juli 2025, p. 6) en dat hij alles 'leuk' vond aan zijn job (*Ibid.*, p. 12-13). Deze beweegredenen zijn enigszins bevreemdend, omdat dit de risico's die inherent verbonden zijn aan een tewerkstelling bij het leger in een provincie waar de overheidscontrole eerder wankel is, volkomen negeert.

Verzoeker beweerde tijdens de uitoefening van zijn beroep nooit rechtstreeks met de taliban geconfronteerd te zijn geweest (*Ibid.* p. 15), nooit incidenten te hebben meegemaakt waarbij burgerslachtoffers vielen (*Ibid.*), nooit iets verdachts te hebben opgemerkt tijdens zijn patrouilles en nooit iets gevonden te hebben bij fouilles (*Ibid.*, p. 12). De controlepost waar verzoeker werkte zou zelfs nooit beschadigd zijn geraakt (*Ibid.*, p. 11). Verzoeker ontkende ook dat hij veranderingen had bemerkt in de periode net vóór de machtsovername en beweerde dat niemand de machtsovername had zien aankomen (*Ibid.*, p. 14).

Het geheel van verzoekers verklaringen over de toenmalige veiligheidssituatie in Kunar is moeilijk te rijmen met de objectieve landeninformatie. Uit de beschikbare informatie blijkt immers dat er in de periode die aan de machtsovername voorafging in nagenoeg alle districten van de provincie Kunar hevige gevechten plaatsvonden, waarbij de regeringstroepen grootschalige acties ondernamen tegen gewapende groeperingen, die er desondanks in slaagden een aantal districtscentra te veroveren (AD, stuk 6, Landeninformatie, OCHA-bureau VN, *Afghanistan Flash update – Displacement due to fighting in Kunar Province (As of 29 July 2021)*). Dit had tot gevolg dat vele wegen afgesloten waren en duizenden burgers op de vlucht waren omwille van de grote humanitaire noden (*Ibid.*). Het is dan ook volstrekt ongeloofwaardig dat verzoeker in deze periode als soldaat gewerkt zou hebben op een controlepost in Kunar, maar van dit alles niks zou hebben gemerkt en nooit enig incident zou hebben meegemaakt. Het doet meer in het algemeen vragen rijzen bij het gegrond karakter van zijn vrees voor vervolging, omdat uit zijn verklaringen helemaal niet blijkt dat hij onder de negatieve aandacht van de taliban kwam. In zijn middel stelt verzoeker dat hij als soldaat met een lage rang niet op de hoogte was van strategische informatie, maar dit kan niet verklaren waarom hij de gespannen sfeer in zijn regio van herkomst niet heeft gevoeld. Het komt weinig geloofwaardig over dat verzoeker tijdens zijn dienst in de laatste maanden voor de machtsovername nooit iets zou hebben meegemaakt, aangezien verzoeker niet weerlegt dat het in de provincie Kunar in de aanloop naar de machtsovername, toen hij als soldaat actief was, eerder onrustig was.

5.1.6. Verzoeker tracht in zijn middel voorts een opvallende tegenstrijdigheid in zijn verklaringen over de door hem doorlopen aanwervingsprocedure af te wimpelen als een loutere vergissing. Meer concreet verklaarde verzoeker over zijn aanwervingsprocedure bij het leger dat hij R. en I., twee leerkrachten, als garanten meenam naar het districtshuis, waar hij zich eerst moest aanbieden en dat hij van daaruit werd doorverwezen naar het provinciaal commissariaat (AD, stuk 4, Bijkomende informatie, Notities van het persoonlijk onderhoud I, 16 juli 2025, p. 6-7). Later verklaarde hij dat hij, in tegenstelling tot zijn eerdere verklaringen, eerst naar het commissariaat ging en daarna naar het districtshuis, en dat ze hem daar om twee garanten vroegen en dat hij dan twee leraren van het lyceum, J. en A. (*Ibid.*, Notities van het persoonlijk onderhoud II, 25 augustus 2025, p. 3-4).

Ook wat zijn training betreft, slaagde verzoeker er kennelijk niet in consistente verklaringen af te leggen. Zo verklaarde hij initieel dat hij vanuit het rekruteringscentrum naar Kamp TC werd overgebracht, waar het bataljon werd vervolledigd en daarna naar Korps 201 Selab in Gamberi werd verwezen voor zijn training, die ongeveer drie maanden zou hebben geduurd (AD, stuk 4, Bijkomende informatie, Notities van het persoonlijk onderhoud I, 16 juli 2025, p. 7-8). De drie maanden durende training zou volgens zijn initiële verklaringen één maand in Gamberi zijn doorgegaan (wapentraining) en daarna twee maanden (onder ander alfabetisering) in het Sarkano-district in de provincie Kunar (*Ibid.*, p. 9-10). Ter gelegenheid van het tweede gehoor herhaalde verzoeker dat de training in totaal drie maanden duurde, maar beweerde hij dat deze steeds op dezelfde plaats, in Gamberi, bij het Korps 201 Selab plaatsvond (*Ibid.*, Notities van het persoonlijk onderhoud II, 25 augustus 2025, p. 4). In zijn middel bevestigt verzoeker thans de eerste versie, maar dit volstaat niet om zijn manifest tegenstrijdige verklaringen over meerdere aspecten van zijn indiensttreding bij het Afghaanse leger te rechtvaardigen. Hij wijst tevens op geheugenblokkades, maar brengt geen medische getuigschriften aan die deze geheugenblokkades zouden ondersteunen. Daarbij komt dat verzoeker tijdens het eerste persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk verklaarde dat hij les kreeg van de Directeur van Opvoeding en Onderwijs van het 201 Selab Korps, Dagarwal R. M. (*Ibid.*, Notities van het persoonlijk onderhoud I, 16 juli 2025, p. 8). Ter gelegenheid van het tweede persoonlijk onderhoud stelde hij dat een zekere N. de verantwoordelijke was voor de trainingen aan de soldaten (*Ibid.*, Notities van het persoonlijk onderhoud II, 25 augustus 2025, p. 4-5). Verzoeker schrijft dit toe aan een foutieve vertaling door de tolk, maar uit het administratief dossier blijkt niet dat hij hierover een opmerking maakte toen hij in het bezit werd gesteld van de schriftelijke neerslag van het onderhoud.

5.1.7. Een ander doorslaggevend element dat het weinig geloofwaardige karakter van verzoekers verklaringen ondersteunt, is de vergelijking die werd gemaakt met de verklaringen van zijn neef F. Verzoeker had verklaard dat zijn paternale ooms en tantes in hetzelfde dorp woonden in huizen die met elkaar

verbonden waren en enkel door een muur waren gescheiden (AD, stuk 4, Bijkomende informatie, Notities van het persoonlijk onderhoud II, 25 augustus 2025, p. 3). In de moskee en in het dorp of bij het spelen van cricket had verzoeker contact met zijn neef F. en hij bevestigde dat deze op de hoogte was van zijn tewerkstelling in het leger (*Ibid.*). Desondanks verklaarde zijn neef dat verzoeker “*lang geleden*” begonnen was bij het lokale leger in hun dorp en schatte hij dat verzoeker “*(d)rie, vier of vijf jaar*” voor het leger had gewerkt, maar dat hij geen verdere info had (AD, stuk 6, Landeninformatie, NPO neef F., 15 juli 2025, p. 12), terwijl verzoeker stelde dat hij slechts 8 à 10 maanden voor het leger had gewerkt (AD, stuk 4, Bijkomende informatie, Notities van het persoonlijk onderhoud II, 25 augustus 2025, p. 3). Verzoeker stelt in zijn middel dat F. slechts een schatting maakte van de duur van zijn tewerkstelling, maar het is geenszins onredelijk om te verwachten dat diens neef, met wie hij innige contacten onderhield, een veel nauwkeurigere inschatting zou kunnen maken van de duur van zijn tewerkstelling, indien beide jonge mannen vlak bij elkaar in de buurt woonden en in hun vrije tijd frequent met elkaar in contact kwamen.

De commissaris-generaal stelde vast dat zowel verzoeker (AD, stuk 7, Inventaris + Documenten DVZ, Verklaring DVZ, 4 april 2025, reisroute) als zijn neef (AD, stuk 6, Landeninformatie, NPO neef F., 15 juli 2025, p. 15), die in Afghanistan burens waren, beiden beweerden kort na de machtsovername uit Afghanistan vertrokken te zijn, beiden verklaarden langdurig in Istanbul te hebben verbleven, waar ze in hetzelfde bedrijf actief waren (AD, stuk 6, Landeninformatie, Verklaring DVZ F., 25 maart 2025, reisroute; AD, stuk 7, Inventaris + documenten DVZ, 4 april 2025, reisroute) en beiden op 3 oktober 2024 in België toekwamen en op 4 oktober 2024 een verzoek om internationale bescherming indienden (*Ibid.*, Bijlage 26). De reis van verzoeker en zijn neef werd georganiseerd door verzoekers vader (AD, stuk 4, Bijkomende informatie, Notities van het persoonlijk onderhoud II, 25 augustus 2025, p. 18). Het is bijgevolg meer dan waarschijnlijk dat zij hun migratietraject gezamenlijk aflegden. Het komt in elk geval weinig geloofwaardig over dat verzoeker verklaarde dat hij zijn neef pas terugzag op de plek waar hij in België asiel aanvraagde (AD, stuk 4, Bijkomende informatie, Notities van het persoonlijk onderhoud I, 16 juli 2025, p. 17). Verzoeker doet dit alles in zijn middel af als een louter vermoeden waarvan geen bewijs wordt geleverd, maar dit vermoeden versterkt de twijfel over de werkelijke reden voor zijn vertrek uit zijn land van herkomst.

5.1.8. Op basis van al het voorgaande concludeert de Raad dat er geen enkel geloof kan worden gehecht aan verzoekers asielsrelaas of aan zijn profiel van soldaat bij het lokale leger in Kunar.

5.1.9. Vervolgens gaat verzoeker in zijn middel in op mogelijke problemen die verzoeker zou kennen indien hij na een verblijf in Europa naar Afghanistan zou terugkeren. Verzoeker meent dat hij zal moeten reizen met een paspoort dat is afgegeven door een ambassade die trouw gebleven is aan de vroegere Afghaanse overheid en dat hij problemen zal kennen omwille van het vermoeden dat hij bekeerd is tot het christendom en verwesterd is.

5.1.10. De verwerende partij stelt in haar aanvullende nota van 28 januari 2026 het volgende betreffende het risico op vervolging in geval van terugkeer naar Afghanistan omwille van ‘gepercipieerde’ verwestering:

“Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, EUAA Country Guidance Afghanistan van mei 2024, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban van 14 december 2023, de EUAA Afghanistan – Country Focus van november 2024, en de SEM, Focus Afghanistan – Return from abroad van februari 2025) kan verder niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat emigratie wordt omschreven als een belangrijke component van de Afghaanse geschiedenis en een fenomeen dat ingebakken zit in de Afghaanse maatschappij en cultuur. Miljoenen Afghanen hebben het land de voorbije decennia om diverse redenen verlaten. Ook na de machtsovername van de taliban in augustus 2021 blijft het verlangen om te emigreren groot, voornamelijk bij hoger opgeleide Afghanen en bij Afghanen jonger dan 30 jaar.

De de facto autoriteiten zijn er zich van bewust dat ze de talenten, vaardigheden en ervaring van hun bevolking nodig hebben, en verkondigen in hun officiële communicatie sinds de machtsovername een duidelijke boodschap waarin ze de Afghaanse bevolking vragen het land niet te verlaten en de reeds uitgeweken Afghanen aansporen terug te keren om het nieuwe bestel te ondersteunen. Tal van berichten volgen in de loop van 2022 en 2023 waarbij de taliban politieke leiders en ambtenaren van de voormalige regering, maar ook investeerders, zakenlui en academici die het land hebben verlaten, oproepen om terug te keren naar Afghanistan. In augustus 2024 wordt gemeld dat het aantal hooggeplaatste figuren dat na de machtsovername terugkeerde naar Afghanistan in het kader van de ‘Commissie voor terugkeer en communicatie met voormalige Afghaanse ambtenaren en politieke figuren’ opgelopen is tot bijna 1000 personen.

Verder blijkt uit de landeninformatie dat de luchthavens van onder meer Kaboel, Kandahar, Jalalabad, Khost, Herat en Mazar-e Sharif opnieuw functioneren. Op de luchthaven van Kaboel zijn er dagelijks zowel binnenlandse als internationale vluchten die aankomen en vertrekken. Alleen al vanuit Dubai Airport vertrekken er maandelijks ruwweg 200 vluchten naar Kaboel. De passagiers op deze vluchten worden omschreven als een gemengde groep van Afghaanse gezinnen die op familiebezoek gaan, zakenlui, hulpverleners en gedeporteerden. Er zijn heden geen rechtstreekse vluchten naar Afghanistan mogelijk vanuit België, of bij uitbreiding vanuit de EU. Wel is het mogelijk om dagelijks via tussenstops (in Istanboel, Abu Dhabi, Dubai, Teheran, ...) vanuit West-Europa naar de internationale luchthaven van Kaboel te vliegen. Het aantal gedwongen repatriëringen vanuit Europa naar Afghanistan bleef de voorbije jaren zeer laag. Sinds Turkije in januari 2022 commerciële vluchten naar Kaboel heeft hervat, verschijnen wel doorlopend berichten over deportaties van Afghaanse migranten. Doorheen 2022 zou het om bijna 70.000 personen gaan, in 2023 en 2024 gaat het opnieuw om tienduizenden Afghanen. Ook vanuit de buurlanden Iran en Pakistan werden sinds 2022 vele honderdduizenden Afghaanse migranten gerepatriëerd.

Het is onbekend hoeveel Afghanen er sinds augustus 2021 vanuit westerse landen vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan, aangezien dergelijke terugkeer via een derde land verloopt. Verschillende bronnen bevestigen evenwel dat er sinds de machtsovername door de taliban naast definitieve terugkeer ook sprake is van tijdelijke terugkeer van Afghanen naar hun thuisland. Hierbij worden familiebezoek, zakenbelangen en het beheer van eigendommen aangehaald als mogelijke redenen voor een tijdelijke terugkeer. Op de luchthaven van Kaboel werd in oktober 2023 opnieuw een 'reception desk' voor terugkeerders geopend door IOM en het Afghaanse ministerie van 'Refugees and Repatriation'.

De immigratieprocedure op de luchthaven van Kaboel verloopt grotendeels zoals voordien. De controle van passagiers wordt nog steeds uitgevoerd door voormalig immigratie- en luchthavenpersoneel (waaronder ook vrouwelijk personeel), dat naar verluidt geleidelijk aan vervangen wordt door talibanpersoneel in uniform. Anno 2023 zijn de taliban en hun General Directorate of Intelligence (GDI) aanwezig op de luchthaven in Kaboel.

De taliban zou beschikken over passagierslijsten en zou dus kunnen achterhalen wie het land binnenkomt. De GDI zou in het bijzonder aandacht hebben voor buitenlanders, spionnen en mensen met mogelijke connecties met Islamic State Khorasan Province (ISKP). Op de luchthavens zouden ook lijsten voorhanden zijn met namen van personeelsleden van de voormalige ANSF die gezocht worden. De taliban zou actief gebruik maken van biometrische gegevens om deze mensen te herkennen en op te sporen. Een van de geconsulteerde bronnen geeft aan dat het niet kan uitgesloten worden dat mensen die uit een westers land komen meer vragen moeten beantwoorden bij binnenkomst, vooral wanneer zij westerse kleding dragen, terwijl een andere bron aangeeft dat er dagelijks Afghanen uit Westerse landen aankomen en dit niet tot problemen leidt. De taliban worden evenwel niet in staat geacht om van iedereen te weten of te achterhalen van waar en waarom iemand is teruggekeerd.

Grenscontroles worden door bronnen omschreven als 'oppervlakkig'.

Evenmin wordt de taliban geacht over de nodige capaciteit, mankracht en middelen te beschikken om iedereen die zich op het Afghaanse grondgebied bevindt te controleren en eventuele tegenstanders systematisch op te sporen. De taliban heeft wel controleposten opgericht om vermoedelijke tegenstanders en voormalige medewerkers van de ANSF op te sporen. Daarnaast wordt op deze manier tevens toezicht gehouden op de handhaving van de taliban codes, waaronder het verbod voor vrouwen om zich in het openbaar te verplaatsen zonder begeleiding van een mahram. Deze controleposten staan vooral in de provinciale hoofdsteden, districtscentra en stedelijke centra zoals Kaboel opgesteld. Elders in het land zouden er nauwelijks controleposten zijn. Tijdens deze controles worden standaardvragen gesteld aangaande de herkomst en bestemming van personen. Hoewel er meldingen zijn van controles waarbij telefoons worden doorzocht, zou dit niet systematisch gebeuren, maar eerder afhangen van de locatie en het profiel van de gecontroleerde persoon. Hierbij wordt onder meer verwezen naar de controle van VNpersoneel, militaire voertuigen, personen die verdacht worden van banden met ISKP, Panjshiri's. De controleposten zijn vooral bedoeld om te speuren naar personen met een specifiek profiel. Er blijkt uit de beschikbare algemene informatie aldus niet dat elke Afghaan die langs een controlepost komt problemen zal ondervinden.

Hoewel de infrastructuur van de de facto talibanregering als zwak wordt bestempeld, en de taliban niet in staat wordt geacht om alle terugkeerders op te sporen en te controleren, zullen in de praktijk, op dorpsniveau, de plaatselijke leiders wel op de hoogte zijn van wie is teruggekeerd.

Meerdere bronnen geven aan dat er weinig concrete informatie is over de huidige situatie van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, zowel vanuit het Westen als vanuit naburige landen. De beschikbare informatie hierover wordt omschreven als gering, beperkt en vaak eerder anekdotisch. Niettegenstaande er geen systematische opvolging gebeurt van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, dient erop gewezen te worden dat verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land opvolgen en rapporteren over gebeurtenissen en incidenten. Indien er ernstige problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban personen behandelt die terugkeren uit het Westen zou dit gemeld zijn door de talrijke instellingen, organisaties en instanties die de situatie in het land opvolgen. Dit is geenszins het geval. Verschillende bronnen geven aan dat de taliban terugkeerders doorgaans goed behandelen en dat ze

geen weet hebben van acties vanwege de de facto autoriteiten ten aanzien van Afghanen die terugkeren, louter omdat ze zijn teruggekeerd uit een westers land.

Personen die uit Europa terugkeren naar Afghanistan kunnen evenwel door de taliban of de Afghaanse gemeenschap met argwaan worden bekeken en kunnen geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting, o.a. omwille van **de perceptie verwesterd te zijn**. Stigmatisering of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. Personen kunnen worden gezien als 'verwesterd', onder meer omwille van hun gedrag, uiterlijk of geuite meningen die als niet-Afghaans en/of niet-islamitisch beschouwd worden. Echter, niet elke Afghaan die terugkeert loopt hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd.

Evenmin kan gesteld worden dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om te besluiten dat u gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de Westerse waarden, of als iemand die de sociale normen niet respecteert en om die reden zal vervolgd worden. De Afghaanse maatschappij wordt immers omschreven als zeer divers en complex, waardoor er bijgevolg steeds (lokale) variatie in interpretatie en houdingen mogelijk is, ook wat betreft de wijze waarop mensen die terugkeren naar Afghanistan worden gepercipieerd en behandeld. Mogelijke reacties ten aanzien van terugkeerders vanwege de taliban of vanwege de Afghaanse gemeenschap zullen dus steeds afhankelijk zijn van verschillende factoren, zoals het individuele profiel van de terugkeerder, het netwerk in Afghanistan en de plaats, context en familiale situatie in Afghanistan waarnaar deze persoon terugkeert. Niet elke Afghaan die terugkeert vanuit het Westen loopt derhalve hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd.

Evenmin kan voor elke Afghaan die onder het profiel van toegeschreven verwestering valt een gegronde vrees voor vervolging worden aangenomen. Bij de beoordeling van de vraag of er sprake kan zijn van een toegeschreven verwestering die aanleiding kan geven tot een gegronde vrees voor vervolging is derhalve steeds een individueel onderzoek vereist, waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

Of een Afghaan wordt beschouwd als verwesterd is afhankelijk van individuele elementen. Deze elementen dienen door de verzoeker te worden aangereikt. Verzoeker haalt geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat hij, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie."

5.1.11. Zoals in de aanvullende nota van de verwerende partij in de verf wordt gezet, zijn bepaalde individuele elementen, zoals de leeftijd van de betrokkene, de duur van zijn verblijf in het Westen, zijn gedragingen en profiel van belang om het eventuele risico op vervolging te beoordelen.

5.1.12. Zoals in de aanvullende nota van de verwerende partij wordt aangestipt, is het risico op vervolging omwille van 'gepercipieerde' verwestering afhankelijk van het individuele profiel en de zichtbaarheid van de terugkeerder. Uit de beschikbare gegevens blijkt dat verzoeker zichzelf omschrijft als een soennitisch moslim (AD, stuk 7, Inventaris + documenten DVZ, Verklaring DVZ, 4 april 2025, persoonsgegevens). Verzoeker was 22 jaar oud toen hij in België arriveerde en was ruim meerderjarig. Het leidt geen twijfel dat verzoeker zijn vormende jaren in Afghanistan heeft doorgebracht en vertrouwd is met de gebruiken in de Afghaanse samenleving. Verzoeker verblijft ondertussen iets meer dan anderhalf jaar in België. De duur van zijn verblijf in België weegt dus geenszins op tegen de duur van zijn verblijf in zijn land van herkomst. Gelet op de ongeloofwaardigheid van zijn voorgehouden profiel, zal hij bij terugkeer niet onmiddellijk geïdentificeerd worden als een voorstander van de voormalige Afghaanse overheid. Uit zijn verklaringen blijkt dat de rest van verzoekers gezin nog steeds in Dar-e-pech verblijft en dat hij nog contacten onderhoudt met zijn moeder (AD, stuk 4, Bijkomende informatie, Notities van het persoonlijk onderhoud I, 16 juli 2025, p. 5). Verzoeker blijkt dus over een familiaal netwerk te beschikken in zijn regio van herkomst waardoor zijn re-integratie in de Afghaanse samenleving in geval van terugkeer kan worden gefaciliteerd.

Uit de bijlagen bij verzoekers aanvullende nota van 28 januari 2026 blijkt dat hij sinds 30 mei 2025 tewerkgesteld is in een bedrijf in Olen waar kippenvlees wordt verwerkt. Verzoeker legt een getuigenis neer van het afdelingshoofd en een reeks loonfiches (Aanvullende nota verzoeker, bijlagen). Het is uiteraard lovenswaardig dat verzoeker in België actief is op de arbeidsmarkt, maar hieruit kan niet worden geconcludeerd dat hij in geval van terugkeer naar Afghanistan onmiddellijk onder de negatieve aandacht van de de facto-overheid zou komen. Verzoeker legt ook een schriftelijke verklaring neer van een huisarts uit Westerlo, maar het is niet duidelijk in hoeverre de inhoud ervan kan gekoppeld worden aan een vrees voor vervolging in geval van terugkeer naar Afghanistan.

De duur van verzoekers verblijf in België weegt hoe dan ook niet op tegen de duur van zijn verblijf in zijn land van herkomst. Verzoeker toont bijgevolg niet aan dat hij problemen zou ervaren om naar zijn gezin terug te keren en in de Afghaanse samenleving te reintegreren na zijn verblijf van enkele jaren in het Westen.

5.1.13. Wanneer, zoals *in casu*, geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers asielrelaas en hij niet concreet aannemelijk maakt dat hij in geval van terugkeer naar Afghanistan een gegronde vrees voor vervolging koestert omwille van zijn verblijf in het Westen, bestaat er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

5.2. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet

5.2.1. Het door verzoeker geschonden geachte artikel 48/4 van de vreemdelingenwet bepaalt het volgende:

“§ 1. De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.

§ 2. Ernstige schade bestaat uit :

a) doodstraf of executie; of,

b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of,

c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.”

5.2.2. Met betrekking tot de ‘ernstige schade’, zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) van de vreemdelingenwet, worden geen concrete elementen aangebracht op basis waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat verzoeker dergelijk risico loopt in Afghanistan.

5.2.3. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de vreemdelingenwet, beroept op zijn vluchtrelaas, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover, waarbij wordt geconcludeerd dat zijn relaas ongeloofwaardig werd bevonden en zijn vrees bij terugkeer omwille van ‘gepercipieerde’ verwestering onvoldoende bewezen werd geacht. Zodoende kan verzoeker zich ook niet langer steunen op de elementen aan de basis van zijn relaas teneinde aannemelijk te maken dat hij in geval van een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, b) van de vreemdelingenwet.

5.2.4. Verzoeker gaat in zijn verzoekschrift nergens concreet in op het risico op ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

5.2.5. In zijn aanvullende nota van 28 januari 2026, waarin onder andere de meest recente landeninformatie mede in overweging wordt genomen, stelt de commissaris-generaal betreffende de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan het volgende:

“Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van mei 2024 in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden: enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 2 februari 2024, en de EUAA Afghanistan – Country Focus van november 2024) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is in vergelijking met de periode voordien, die gekenmerkt werd door een gewapende strijd tussen de toenmalige overheid en de taliban. Het einde van deze strijd ging gepaard met een sterke afname van het conflictgerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld en het aantal burgerslachtoffers in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvond, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden in de eerste maanden na de machtsovername het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Dit lagere niveau van willekeurig geweld zette zich door in 2022, en een verdere daling van het aantal veiligheidsincidenten werd gerapporteerd in 2023 en 2024.

In de periode van 1 oktober 2023 tot 30 september 2024 registreerde UCDP in totaal 395 burgerslachtoffers. De dodelijkste incidenten bestonden uit aanslagen van ISKP tegen sjjiitische Hazara's. Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, (vermeende) tegenstanders, activisten, journalisten en aanhangers van ISKP. Tevens wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen enerzijds het National Resistance Front of het Afghanistan Freedom Front en anderzijds de taliban, en over aanslagen van deze verzetsbewegingen op talibandoelwitten. Bij incidenten waarin NRF of AFF betrokken waren, werden in de referentieperiode 1 oktober 2023 – 30 september 2024 twee burgerslachtoffers gerapporteerd.

ISKP heeft in Afghanistan geen controle over grondgebied en gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, berrmbommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Verder richt ISKP haar aanslagen vnl. op de sjjiitische Hazara-gemeenschap. Na operaties van de taliban tegen deze groepering in de loop van 2023 wordt de operationele capaciteit van ISKP beschouwd als veel beperkter dan enkele jaren geleden en was er een significante daling van het aantal aan ISKP toegeschreven aanvallen.

ACLED registreerde in de periode van 1 oktober 2023 tot 30 september 2024 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul, gevolgd door Takhar en Herat. De provincie Kabul telde in deze periode het hoogste aantal burgerslachtoffers (48), gevolgd door Herat (37) en Baghlan (36).

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen en regio's kunnen bezoeken die voordien onbereikbaar waren.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden van bijna 100% en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. De ontheemding die momenteel nog plaatsvindt is vnl. het gevolg van natuurrampen.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflictgerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst.

Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.”

5.2.6. Zelfs wanneer rekening wordt gehouden met enkele regionale verschillen, blijkt er actueel nergens in Afghanistan sprake te zijn van een uitzonderlijke situatie waar de mate van het willekeurig geweld in het gewapende conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Afghanistan, louter door zijn aanwezigheid aldaar, een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. Verzoeker maakt niet aannemelijk dat hij omwille van bepaalde individuele kenmerken een hoger risico loopt op slachtofferschap van het zeer beperkt aanwezige willekeurige geweld in de provincie Kunar, waarvan hij beweert afkomstig te zijn.

6. Besluit

6.1. Er werd geen schending aangetoond van artikel 48/3 en/of artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Het door verzoeker aangevoerde middel is ongegrond. Voor zover als nodig treedt de Raad de motieven van de bestreden beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus bij en maakt deze tot de zijne.

6.2. Gelet op wat voorafgaat kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals bedoeld in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig mei tweeduizend zesentwintig door:

F. TAMBORIJN, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERKIMPEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

F. TAMBORIJN